

## ภาคผนวก ข

### ธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ.2540

โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้จัดตั้งสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติขึ้นในประเทศไทยให้เป็น  
องค์กรอิสระทำหน้าที่ควบคุมกันเองในหมู่ผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ เพื่อส่งเสริมเสรีภาพ  
ความรับผิดชอบ และการแสดงความคิดเห็นของพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมี  
พระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข

คณะผู้บริหารกิจการหนังสือพิมพ์ประกอบด้วย เจ้าของ บรรณาธิการ หัวหน้ากอง  
บรรณาธิการ ผู้มีอำนาจทำการแทนของหนังสือพิมพ์ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมทั้ง  
ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นสมาชิกสมพันธ์  
นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยซึ่งประชุมกันเมื่อวันศุกร์ที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ณ  
ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ได้ลงนามทำบันทึกเจตนารมณ์ร่วมกันดังกล่าวข้างต้น  
ด้วยการสนับสนุนจากผู้ปฏิบัติงานหนังสือพิมพ์ อันได้แก่ ผู้สื่อข่าว ช่างภาพ และนักเขียน  
ทั่วประเทศ ให้สถาปนาสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติขึ้น โดยตั้งกรรมการคณะหนึ่ง จำนวน 11 คน  
ประกอบด้วยผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์และผู้ทรงคุณวุฒิ จัดทำธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์  
แห่งชาติ ภายในเวลา 1 เดือน

บัดนี้ คณะกรรมการจัดทำธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติได้จัดทำธรรมนูญเสร็จ  
และได้รับความเห็นชอบจากองค์กรสมาชิกทั้งหมดจึงให้ตราธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์  
แห่งชาติไว้ดังต่อไปนี้

#### หมวดที่ 1

#### ธรรมนูญทั่วไป

ข้อ 1 ให้มีองค์กรอิสระควบคุมกันเอง เรียกชื่อว่า “สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ” ชื่อย่อ  
“ส.น.ช.” ชื่อภาษาอังกฤษว่า “The Press Council of Thailand” ชื่อย่อว่า “PCT”

ข้อ 2 องค์กรสมาชิกตามรายชื่อทำธรรมนูญนี้ ซึ่งเป็นสมาชิกของสภาการหนังสือพิมพ์  
แห่งชาติ รวมทั้งผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในสังกัดองค์กรสมาชิก ยอมรับ ผูกพัน และปฏิบัติตาม  
ธรรมนูญ ฉบับนี้

### ข้อ 3 ในธรรมนูญนี้

“หนังสือพิมพ์” หมายถึงสิ่งพิมพ์ที่เสนอข่าวโดยทั่วไปและความเห็นเป็นสาระสำคัญเป็นส่วนใหญ่ มีชื่อจำหน่ายเช่นเดียวกัน และออกหรือเจตนาจะออกตามลำดับทั่วไป มีกำหนดระยะเวลาหรือไม่ก็ตาม มีข้อความ ต่อเนื่องกันหรือไม่ก็ตาม

“สภาการหนังสือพิมพ์” หมายถึงสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

“คณะกรรมการ” หมายถึงคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

“กรรมการ” หมายถึงกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

“ผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์” หมายถึงเจ้าของหนังสือพิมพ์ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา

บรรณาธิการ และให้หมายความรวมถึงผู้ประกอบการหนังสือพิมพ์และผู้ปฏิบัติงานหนังสือพิมพ์ด้วย

“ผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์” หมายถึงบรรณาธิการ หัวหน้า กองบรรณาธิการ บรรณาธิการบริหาร หรือตำแหน่งควบคุม และดำเนินการงานกองบรรณาธิการที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น และให้หมายความรวมถึงผู้สื่อข่าว ผู้เขียนข่าว ผู้เขียนบทความ ผู้ถ่ายภาพ ผู้เขียนภาพ ผู้ที่ทำงานอยู่ในกองบรรณาธิการ ผู้ที่ทำงานเกี่ยวเนื่องกับฝ่ายบรรณาธิการหรือบุคคลอื่นตามที่สภาการหนังสือพิมพ์กำหนด

### ข้อ 4 สภาการหนังสือพิมพ์มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(1) ส่งเสริมผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ให้มีความรับผิดชอบและปฏิบัติตามหลักจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

(2) ส่งเสริมเสรีภาพ และสนับสนุนสิทธิการรับรู้ข่าวสาร การแสดงความคิดเห็นของพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(3) ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบวิชาชีพและกิจการหนังสือพิมพ์

### ข้อ 5 สภาการหนังสือพิมพ์มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกและผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในสังกัดสมาชิกให้เป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ซึ่งตราขึ้นตามธรรมนูญนี้

(2) ให้การศึกษาอบรมด้านวิชาการแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์

(3) เผยแพร่ ประกาศ รายงานการประชุม งาน คำวินิจฉัย และคำสั่งของสภาการหนังสือพิมพ์ต่อสาธารณชนเป็นประจำ

ข้อ 6 สภาการหนังสือพิมพ์อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (1) ค่าบำรุงจากสมาชิก
- (2) ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์
- (3) รายได้อื่นจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์
- (4) ดอกผลจากเงินตาม (1) (2) และ (3)

## หมวด 2

### สมาชิก

ข้อ 7 สมาชิกมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) สนับสนุนกิจกรรมของสภาการหนังสือพิมพ์และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
- (2) ส่งเสริมและควบคุมผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในสังกัดให้ปฏิบัติตามข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์ว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

ข้อ 8 สมาชิกและผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์ว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพโดยเคร่งครัด

สมาชิกหรือผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ฝ่าฝืนข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์ว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ถือว่าประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพ และให้บังคับตามหมวด 5

## หมวด 3

### คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์

ข้อ 9 ให้สภาการหนังสือพิมพ์มีกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ” จำนวนไม่เกินยี่สิบเอ็ดคน ประกอบด้วย กรรมการที่มาจากผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ไม่เกินสิบสี่คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาอาชีพต่าง ๆ ทั้งนี้ กรรมการจะต้องไม่เป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น พนักงานท้องถิ่น พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ยกเว้นข้าราชการบำนาญอีกเจ็ดคน

กรรมการที่มาจากผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ให้ถือเกณฑ์สัดส่วนดังต่อไปนี้

- (1) เจ้าของหรือผู้บริหารหรือผู้ประกอบการ ซึ่งเรียกกันเองให้เหลือห้าคน
- (2) บรรณาธิการ หรือตัวแทนผู้มีอำนาจจากกองบรรณาธิการ ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคน

(3) ผู้ปฏิบัติงานหนังสือพิมพ์ในสังกัดสมาชิก ซึ่งเลือกโดยสมาพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยให้เหลือสี่คนให้กรรมการตาม (1) (2) และ (3) มาจากกลุ่มผู้ประกอบการหนังสือพิมพ์ไม่เกินกลุ่มละหนึ่งคน

(4) ให้กรรมการตาม (1) (2) และ (3) เลือกผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาอาชีพต่าง ๆ อีกเจ็ดคน ในจำนวนนี้ให้มีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีอาวุโสและประสบการณ์สูงด้านหนังสือพิมพ์ซึ่งไม่จำกัดหนังสือพิมพ์ใดสองคน

(5) ให้คณะกรรมการดำเนินการเลือกกันเองเพื่อดำรงตำแหน่งประธานสภาการหนังสือพิมพ์คนหนึ่ง รองประธานสภาการหนังสือพิมพ์สองคน และเลขาธิการคนหนึ่ง กับกรรมการตำแหน่งอื่นตามความจำเป็น และเหมาะสม

(6) ให้ประธานสภาการหนังสือพิมพ์ เป็นผู้กระทำการแทนสภาการหนังสือพิมพ์ในการติดต่อกับบุคคลภายนอก แต่ประธานอาจมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการอื่นกระทำการแทนตน เฉพาะในกิจการใดก็ได้

(7) ให้รองประธานสภาการหนังสือพิมพ์คนที่หนึ่งหรือคนที่สองกระทำการแทน เมื่อประธานสภาการหนังสือพิมพ์หรือรองประธานสภาการหนังสือพิมพ์คนที่หนึ่งไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้แล้วแต่กรณี หากประธานกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์หรือรองประธานสภาการหนังสือพิมพ์คนที่หนึ่งและคนที่สองไม่อยู่ หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการผู้มีอาวุโสสูงสุดปฏิบัติหน้าที่แทนเป็นการชั่วคราว

(8) ให้เลขาธิการมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการทั้งปวงของสภาการหนังสือพิมพ์วิธีการได้มาซึ่งกรรมการในวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์ ข้อ 10 กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปีนับแต่วันที่ได้รับการเลือกตั้งตามข้อ 9 วรรคสาม แต่ดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ข้อ 11 กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ออกตามวาระ

(2) ตาย

(3) ลาออก

(4) ขาดคุณสมบัติตามข้อ 9

(5) องค์กรที่สังกัดหยุดดำเนินกิจการ เฉพาะกรณีกรรมการที่มาจากข้อ 9 (1) (2)

และ (3)

(6) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และคณะกรรมการมีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

(7) ถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย

(8) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดอันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(9) เป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นผู้วิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

ข้อ 12 กรณีที่มีกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้มีผู้มาดำรงตำแหน่งแทนตามประเภทของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งในข้อ 9 เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงหกสิบวัน และให้กรรมการที่ได้รับเลือกใหม่อยู่นั้นดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการที่ตนแทน

ข้อ 13 ให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยทุกสองเดือน และกรรมการจะมอบหมายให้บุคคลอื่นเข้าประชุมแทนมิได้

ประธานสภาการหนังสือพิมพ์อาจเรียกประชุมเมื่อมีเหตุผลสมควร หรือโดยคำร้องขอของกรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดก็ได้

การประชุมของคณะกรรมการต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงถือเป็นองค์ประชุมและให้ประธานสภาการหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ประธานการประชุม

ข้อ 14 คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) บริหารกิจการของสภาการหนังสือพิมพ์ตามวัตถุประสงค์

(2) พิจารณาการเป็นสมาชิก

(3) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยทำกิจการหรือพิจารณาเรื่องที่ได้รับมอบหมายตามวัตถุประสงค์ของสภาการหนังสือพิมพ์ เว้นแต่กิจการที่มีลักษณะหรือสภาพที่สภาการหนังสือพิมพ์ไม่อาจมอบหมายให้กระทำแทนได้

(4) ออกข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์ว่าด้วยจริยธรรมแห่งสภาการหนังสือพิมพ์ และข้อบังคับอื่น ตามที่กำหนดในธรรมนูญนี้

(5) พิจารณาและวินิจฉัยปัญหาและข้อขัดแย้ง หรือปัญหาใดที่มีได้ตราไว้ในธรรมนูญนี้ หรือปัญหาการบังคับใช้ธรรมนูญนี้ คำวินิจฉัยดังกล่าวให้เป็นที่ยุติ

## หมวด 4

### การพิจารณาเรื่องร้องเรียน

ข้อ 15 ผู้ที่ได้รับความเสียหายจากข้อความ หรือภาพที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ที่เป็นสมาชิก หรือจากพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่สังกัดสมาชิกซึ่งผู้เสียหายเห็นว่าขัดต่อข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์ว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมด้วยพยานหลักฐานต่อหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นโดยตรงเสียก่อนเพื่อให้หนังสือพิมพ์ฉบับนั้นดำเนินการบรรเทาความเสียหายตามควรแก่กรณี

ข้อ 16 เมื่อผู้เสียหายได้ดำเนินการตามข้อ 15 แล้ว ถูกปฏิเสธหรือเพิกเฉยที่จะดำเนินการใด ๆ จากหนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นมูลเหตุให้เกิดความเสียหาย หรือผู้เสียหายเห็นว่าการบรรเทาความเสียหายของหนังสือพิมพ์ตามข้อ 15 ไม่เป็นที่พอใจจนเห็นได้ชัด จึงมีสิทธิร้องเรียนเป็นหนังสือพร้อมด้วยพยานหลักฐานต่อ

สภาการหนังสือพิมพ์ได้ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันได้รับความเสียหายนั้น

การยื่นเรื่องร้องเรียนให้ทำตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 17 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการรับเรื่องวาร้องทุกข์เพื่อรับเรื่องร้องเรียนตามข้อ 16

ให้อุทธรณ์การตามวรรคแรก มีอำนาจวินิจฉัยว่าจะรับเรื่องร้องเรียนนั้นไว้พิจารณาหรือไม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องร้องเรียน

ในกรณีที่อนุกรรมการตามวรรคแรกวินิจฉัยไม่รับเรื่องร้องเรียน ต้องแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบโดยเร็วและผู้ร้องเรียนมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการดังกล่าว

กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แล้ว วินิจฉัยไม่รับเรื่องร้องเรียนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ข้อ 18 เมื่อคณะกรรมการรับเรื่องวาร้องทุกข์ ได้รับเรื่องร้องเรียนแล้ว พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูล ให้ส่งเรื่องพร้อมความเห็นให้คณะกรรมการโดยไม่ชักช้า และแจ้งผลการวินิจฉัยให้ผู้ร้องเรียนทราบ

ข้อ 19 เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนเรื่องร้องเรียนจากคณะกรรมการรับเรื่องวาร้องทุกข์ตามข้อ 18 หรือ คำอุทธรณ์จากผู้ร้องเรียนตามข้อ 17 แล้ววินิจฉัยว่าให้รับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการแจ้งเรื่องให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบ พร้อมทั้งนัดให้ผู้ถูกร้องเรียนมาชี้แจงแก้ข้อร้องเรียนด้วยวาจาหรือให้ทำเป็นหนังสือชี้แจงแก้ข้อร้องเรียนยื่นต่อคณะกรรมการโดยเร็ว

ข้อ 20 ในการพิจารณาคำร้องเรียน คณะกรรมการ หรือคณะกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์อาจเรียกคู่กรณีมาชี้แจงด้วยวาจาหรือให้ส่งคำแก้ข้อร้องเรียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือให้ส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้การที่ผู้ถูกร้องเรียนสละสิทธิไม่ชี้แจง ย่อมไม่เป็นเหตุให้ยุติการพิจารณาเรื่องร้องเรียนนั้น

ข้อ 21 ให้คณะกรรมการพิจารณาหาข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานของคู่กรณี ในการนี้ คณะกรรมการอาจตั้งคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐานแทนก็ได้

ให้คณะกรรมการพิจารณาพยานหลักฐานจากสำนวนการสอบสวน และวินิจฉัยว่า กรณีที่ร้องเรียนเกิดจาก การปฏิบัติฝ่าฝืนข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์หรือไม่

ข้อ 22 คณะกรรมการต้องพิจารณาเรื่องร้องเรียนที่ได้รับจากคณะกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์ตามข้อ 18 หรือคำอุทธรณ์ตามข้อ 17 ในโอกาสแรกที่มีการประชุม และให้ดำเนินการวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนดังกล่าวให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันเริ่มดำเนินการตามข้อ 19

ข้อ 23 กรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่าสมาชิกหรือผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในสังกัดสมาชิกประพฤติผิดข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพต้องใช้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดและให้เป็นการประชุมลับ

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคแรก ให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษรและให้ดำเนินการตามข้อ 29

ข้อ 24 กรณีที่มีการร้องเรียนหลายเรื่อง เกิดจากการกระทำของผู้ถูกร้องเรียนกรวมเดียวหรือหลายกรณเกี่ยวเนื่องกัน คณะกรรมการมีสิทธิรวมพิจารณาเป็นเรื่องเดียวกันก็ได้

ข้อ 25 เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการว่าสมาชิกหรือผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในสังกัดสมาชิกละเมิดหรือประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพ จนอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ คณะกรรมการจะดำเนินการตามข้อ 17 ข้อ 18 ข้อ 19 ข้อ 20 ข้อ 21 ข้อ 22 ข้อ 23 และข้อ 24 โดยอนุโลมก็ได้

ข้อ 26 สภาการหนังสือพิมพ์มีสิทธิไม่รับเรื่องร้องเรียนที่อยู่ในระหว่างการดำเนินคดีตามกฎหมาย

กรณีที่ปรากฏว่าเรื่องร้องเรียนใด ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของสภาการหนังสือพิมพ์ได้นำไปดำเนินคดีตามกฎหมาย ให้ถือว่าคำร้องเรียนนั้นตกไป

ข้อ 27 คำวินิจฉัย หรือคำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ข้อ 28 คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการวินิจฉัย หรือวิธีการออกคำสั่งของคณะกรรมการ และจำนวนอนุกรรมการตามธรรมนูญนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

## หมวด 5

### ความรับผิดชอบทางจริยธรรม

ข้อ 29 เมื่อคณะกรรมการมีวินิจฉัยว่าสมาชิก หรือผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในสังกัด สมาชิกละเมิดหรือประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) แจ้งเป็นหนังสือให้หนังสือพิมพ์ฉบับที่ถูกร้องเรียนลงตีพิมพ์คำวินิจฉัยอันเป็นที่สุดของคณะกรรมการในตำแหน่งและขนาดอักษรที่เห็นได้ชัด ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับ คำวินิจฉัยนั้น โดยสภาการหนังสือพิมพ์ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

(2) แจ้งเป็นหนังสือให้หนังสือพิมพ์ฉบับที่ถูกร้องเรียน บรรเทาความเสียหายด้วยการตีพิมพ์ข้อความคำขอโทษต่อผู้เสียหายตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ โดยสภาการ หนังสือพิมพ์ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

(3) ในกรณีผู้ประพฤติผิดเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ให้ส่งคำวินิจฉัยไปยังหนังสือพิมพ์ต้นสังกัดของผู้นั้น เพื่อดำเนินการลงโทษ และแจ้งผลให้สภาการหนังสือพิมพ์ทราบ โดยเร็ว

(4) ในกรณีที่เห็นสมควร สภาการหนังสือพิมพ์อาจเผยแพร่คำวินิจฉัยนั้นต่อ สาธารณะได้ด้วย

## หมวด 6

### การแก้ไขเพิ่มเติมธรรมนูญ

ข้อ 30 การแก้ไขเพิ่มเติมธรรมนูญนี้จะกระทำได้จากการเสนอของกรรมการไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด โดยทำเป็นหนังสือเสนอต่อคณะกรรมการก่อนการประชุม ตามข้อ 13 วรรคสอง ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน มติให้แก้ไขเพิ่มเติมธรรมนูญนี้ ต้องใช้คะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

ข้อ 31 ธรรมนูญนี้ ให้ใช้บังคับถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

### บทเฉพาะกาล

ข้อ 32 ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการจัดทำธรรมนูญนี้ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการชั่วคราวเพื่อดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) ดำเนินการให้มีคณะกรรมการตามข้อ 9 ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันประกาศธรรมนูญนี้
- (2) ออกข้อบังคับ ข้อกำหนด หรือระเบียบอื่นที่จำเป็น เพื่อให้การเป็นไปตาม (1)

ประกาศ ณ วันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2540